

Skatteministeriet

14. marts 2018
J.nr. 2018-1212

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 238 af 7. februar 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse fordelingsvirkningen af den samlede Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger på indkomstdeciler samt for de enkelte percentiler i den 10. indkomstdecil i både kroner og øre, i procent af disponibel indkomst samt som andel af den samlede indkomstmasse. Derudover bedes ministeren oplyse virkningen på Gini-koefficienten af dette tiltag.

Svar

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti indgået *Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger*, der håndterer det såkaldte samspilsproblem, dvs. at det for mange ikke kan betale sig at spare op til pension. Samtidig sikrer aftalen, at det bedre kan betale sig at arbejde for fuldtidsbeskæftigede med lave arbejdsindkomster. Med skatteaftalen bliver det dermed lettere at forsørge sig selv og sine, og danskerne får større frihed til selv at bestemme, hvad deres penge bruges på.

Fordelingsvirkningerne, herunder virkningen på Gini-koefficienten, skal ses i lyset af, at formålet med reformen er at øge incitamentet til at spare op til pension og at deltage på arbejdsmarkedet. Skattelempelserne i reformen er derfor målrettet beskæftigede personer med pensionsopsparing.

Da personer i beskæftigelse i gennemsnit har højere indkomster end personer uden beskæftigelse, vil skattelempelserne i størst omfang tilfalde personer, som er placeret relativt højt i indkomstfordelingen for hele befolkningen. Derfor vil skattelempelserne samlet set indebære en begrænset stigning i indkomstforskellene.

De nedenstående opgørelser afspejler de samlede fordelingsvirkninger for hele befolkningen og viser således ikke målretningen af skattelempelserne inden for gruppen af beskæftigede.

Initiativerne i aftalen indebærer skattelempelser for ca. 6,8 mia. kr. i 2025 i umiddelbar virkning svarende til ca. 5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Skattelempelserne finansieres af de afsatte puljer i forbindelse med *Jobreformens fase I* og *Aftale om flere år på arbejdsmarkedet*, af en lavere forhøjelse af investeringsrammen, af midler fra den manglende kommuneskattenedsættelse, jf. forårets kommuneaftale, samt af bidrag fra det finanspolitiske råderum og fra justeringer på overførselsområdet.

Målt i kroner skønnes den samlede skatteaftale inklusive finansiering at øge de disponible indkomster med i gennemsnit 1.040 kr. for hele befolkningen svarende til en gennemsnitlig fremgang i de disponible indkomster med 0,59 pct., jf. *tabel 1*. Af *tabel 1* fremgår ændring i kroner, i pct. af disponible indkomster samt i pct. af de skattepligtige bruttoindkomster fordelt på indkomstdeciler og for 91.-100. indkomstpercentil.

Tabel 1. Fordelingsvirkningerne af den samlede skatteaftale, fuldt indfasede regler i 2018-niveau

Deciler	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	Alle
Kroner	-360	0	330	630	900	1.140	1.380	1.670	2.080	2.640	1.040
Pct. af disponible indkomster	-0,61	-0,01	0,27	0,47	0,60	0,69	0,75	0,80	0,84	0,67	0,59
Pct. af bruttoindkomster	-0,48	-0,01	0,21	0,34	0,42	0,46	0,49	0,52	0,54	0,41	0,40
91.-100. percentil	91.	92.	93.	94.	95.	96.	97.	98.	99.	100.	91.-100. i alt
Kroner	2.360	2.450	2.540	2.600	2.670	2.750	2.840	2.900	2.870	2.470	2.640
Pct. af disponible indkomster	0,85	0,85	0,85	0,84	0,83	0,81	0,79	0,73	0,63	0,27	0,67
Pct. af bruttoindkomster	0,54	0,54	0,53	0,53	0,52	0,51	0,49	0,45	0,38	0,16	0,41

Anm.: Indkomstdeciler og percentiler er opgjort på baggrund af de familieækvivalerede disponible indkomster, hvor der tages højde for stordriftsfordele. Bruttoindkomster er opgjort som den skattepligtige bruttoindkomst svarende til summen af lønindkomst, skattepligtige indkomstoverførsler, positiv nettokapitalindkomst, positiv aktieindkomst og pensionsindbetalinger.

Kilde: Egne beregninger på 33,3 pct. stikprøve af befolkningen.

Den samlede skatteaftale skønnes at øge indkomstforskellene med 0,13 pct.-point målt ved Gini-koefficienten, når der ikke indregnes virkninger af træk på det finanspolitiske råderum. Fordelingsvirkningerne af råderumsfinansiering afhænger af, hvad der lægges til grund for den alternative anvendelse af denne del af råderummet. Fx om den alternative anvendelse er henholdsvis lavere skat eller øget offentligt forbrug.

Herudover bemærkes det, at puljerne fra *Jobreformens fase I* og *Aftale om flere år på arbejdsmarkedet* var reserveret til skatteaftalen. Hermed indregnes der ikke en alternativ anvendelse af disse puljer i fordelingsvirkningerne.

Omvendt indgår den afsatte pulje til lavere kommuneskat med en fordelingsvirkning på finansieringssiden, idet puljen oprindeligt var reserveret til lavere kommuneskat. Således indebærer skatteaftalen en annullering af de fordelingsvirkninger, som den reserverede pulje ville have haft, såfremt den var udmøntet til lavere kommuneskat.

Der henvises til svar på SAU alm. del spm. 564 af 30. august 2017 for en nærmere gennemgang af opgørelsen af de samlede fordelingsvirkninger.

Afslutningsvis bemærkes det, at den seneste større skattereform på personskatteområdet, *Aftale om skattereform*, fra 2012 øgede indkomstforskellene med 0,27 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.